

[Birthe Rønn Hornbech]

Jeg har, mens lovforslaget har været diskuteret, fået mange henvendelser fra enlige fædre, som tror, at alle problemer er løst med dette lovforslag. Jeg er ked af, at der er skabt nogle forventninger hos en lang række ugifte eller fraskilte fædre, som overhovedet ikke kan indfries ved dette lovforslag. De mødre, der har gemt barnet for faderen, vil da ikke drømme om at indgå en aftale om fælles forældremyndighed. Derfor er der skabt nogle forventninger, som vil medføre skuffelser.

Alt i alt mener venstre ikke, at dette lovforslag løser nogen som helst problemer – tværtimod. Det vil ikke hjælpe et hak, men vil tværtimod skade mange steder.

Det har været fremme i dagspressen i de sidste dage, at der er folketingsmedlemmer, der ikke har besluttet sig til, hvordan de vil stemme. Jeg vil kun sige til disse tvivlere: stem imod! Hvis først loven er vedtaget, er der ingen vej tilbage.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Nu har vi jo hørt den konservative ordfører og venstres ordfører. Det kan undre mig, at det netop er repræsentanter for de to partier, der gerne vil skabe frihed og gerne vil stå for noget liberalt, der vil opretholde en lovgivning, hvorefter to forældre vedrørende deres eget barn, deres fælles barn, skal være afskåret fra at aftale, at de er fælles om ansvaret for det. Det kan virkelig undre mig, at det er netop de konservative og venstre, der indtager det standpunkt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er nødt til at sige til hr. Torben Lund, at han ikke har forstået noget som helst, men det er måske, fordi han bygger på den livsopfattelse, at menneskesindet og menneskers følelser er noget, man kan lovgive om, og så bliver den menneskelige person anderledes.

Jo, hr. Torben Lund, vi går ind for frihed, men vi opfatter faktisk dette forslag som en form for tvang. Man kan nemlig ikke lovgive om forældres ansvarsfølelse.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Nej, fru Birthe Rønn Hornbech, men man behøver da heller ikke at lovgive imod menneskers følelser og sind.

Ebba Strange (SF):

Der bliver rejst megen tro og megen tvivl, og der er mange myter i denne sag.

Det, der er vores formål med lovforslaget, er at give mennesker nogle flere muligheder for selv at tilrettelægge deres samliv til gavn for de børn, de har sat i verden. Det er formålet med lovforslaget, og at det liberale parti venstre ikke kan forstå det, må bero på noget helt andet end på opfattelsen af det faktiske indhold af dette lovforslag. Det må bero på, at de tror, at hvis vi ikke gennemfører dette forslag, så vil ægteskabet i højere grad blive opretholdt. Det tror jeg ikke er tilfældet. Jeg tror ikke, at det får ret megen indflydelse på, hvorvidt folk vil blive sammen eller gifte sig.

Vi anser det for at være en retfærdighedshandling over for børn, og vi anser det for at være en handling, der giver voksne mennesker en yderligere mulighed, de ikke har i dag, for at bevare det fælles ansvar for deres børn, som de ønsker at have.

Jeg begriber ikke, hvordan man kan bruge ordet tvang i forbindelse med dette forslag. Det er et spørgsmål om at give yderligere frihed, ikke noget som helst andet.

Der bliver sagt en masse om, hvilke forventninger det vil afføde, og hvilke problemer det vil løse eller ikke løse. Jeg har sagt ved alle de behandlinger, vi har haft af disse forslag, at vi naturligvis ikke tror, at vi med dette forslag kan afbøde de tragiske konflikter, de sorger, der opstår i forbindelse med samlivsbrud. Vi kan heller ikke ophæve børnenes sorg, forvirring, ked-af-det-hed, når forældre flytter fra hinanden. Men vi kan hjælpe til at lempe på skyldfølelsen over for børnene, vi kan hjælpe til at lempe på forældrenes oplevelse af at give afkald ved at sige: ja, jeg ville egentlig gerne have haft forældremyndigheden over det barn, men det er der jo kun én af os der kan få, altså trækker jeg mig tilbage.

Når hr. Per Stig Møller siger, at det kun er 20 pct., der ønsker denne lov, så må jeg spørge, hvorfor i alverden de 20 pct. så ikke skal have lov til at få den. Pilotundersøgelsen